

- विद्युधच्छामसि m. N. of a parrot (the crest-jewel of the wise).
- विद्युधता f. cleverness, skill in (loc.).
- †विद्यू v. सुविद्यू.
- विद्यु न. direction, order; arrangement, disposition; meeting, assembly, council, congregation, esp. for a festival; array, squadron (esp. of the Maruts); fight, battle.
- विद्यु a. fit for a congregation or a council, festive, solemn.
- विद्यु द्यु a. winning good.
- विद्युण् n. bursting, splitting.
- †विद्युम् m. pl. N. of a people, sgl. the country or a king of the V.
- विद्युभीष्मगरी f. city of Vidarbha, i.e. Kundina.
- विद्युभीष्मिति or विद्युभीष्मन् m. king of Vidarbha.
- विद्युक्तिकौशिङ्गव्यं m. N. of a teacher.
- विद्युल् a. split, burst, blossomed; n. chip, splint, esp. a split bamboo cane or a split pea.
- विद्युण् n. bursting, splitting (trans.).
- 1विद्यान् or विद्यान् a. existing, being, real; usual, common.
- 2विद्यान् n. dividing.
- विद्यार् m. rending, tearing, or cutting asunder.
- विद्यारक a. tearing asunder, lacerating (—o).
- विद्यारण् a. (f. ई) & n. tearing or breaking asunder, splitting, piercing, crushing, wounding.
- विद्यारिन् a. = prec. a.
- विद्याहृष् a. heating, burning.
- विद्यित a. known, learnt, understood, known as (nom.), famous, celebrated; n. impers. or adv. with the knowledge of (—o).
- विद्यितधर्मन् a. knowing what is right.
- विद्यितभक्ति a. knowing i.e. practising devotion.
- विद्यितात्मन् a. knowing the soul or the self.
- विद्यिष् f. intermediate region (north-east etc.).
- विद्यिशा f. = prec., N. of a city & a river.
- विद्यिण् a. burst, torn asunder, opened.
- विद्युर् a. wise, intelligent, clever in (—o); m. N. of an ancient hero.
- विद्युस् a. attentive, mindful.
- विद्युर् a. distant, remote. n. विद्युरम् far off,
- विद्युरात् or विद्युत् from afar, also = वे far away.
- विद्युता f.*, वृत्त n. great distance.
- विद्युषक् a. defiling; m. jester, buffoon, the confidential friend of the hero (d.)
- विद्युति f. the suture on the head.
- विद्युष् m. N. of a man.
- विद्येय a. to be given or granted.
- 1विद्येय a. godless, impious.
- 2विद्येय m. dicing.
- विद्येयन् n. the same.
- विद्येश m. a foreign country, abroad.
- 1विद्येहि m. pl. N. of a people; m. the country or a king of the V.
- 2विद्येहि a. bodiless, dead, abstr. वृत्त n.
- विद्युत् a. pierced, hit, wounded, hurt; affected or afflicted with (instr. or —o).
- विद्युत् n. attention, knowledge; dat. as infin.
- 1†विद्या n. finding, getting.
- 2विद्या (adj. —o) = seq.; abstr. वृत्ता f.
- विद्याधि f. knowledge, learning, a discipline or science, esp. sacred knowledge (threefold) or magic, spell.
- विद्यागुरु m. the teacher of a science.
- विद्याग्रहण n. acquirement of knowledge.
- विद्याधन n. the treasure of knowledge.
- विद्याधर m. a class of genii (lit. keeper of knowledge); विद्याधरतिन् m. king of the Vidyādhara.
- विद्याधरमहावक्तव्यन् m. supreme king of the Vidyādhara, abstr. विद्याधरता f.
- विद्याधरेन्द्र m. king of the Vidyādhara, abstr. वृत्ता f., वृत्त n.
- विद्याधार m. receptacle of knowledge, a great scholar.
- विद्याधिगम m. the study of science.*
- विद्यागुपालिन् a. keeping the hereditary science.
- विद्याबल n. the power of magic.
- विद्याप्रीयिन् a. desirous of knowledge.
- विद्यामद m. pride in one's learning.
- विद्यामय a. consisting in knowledge.
- विद्यार्थ & विद्युत् a. seeking for knowledge, desirous of learning.
- विद्यावन् & विद्युत् a. having or knowing knowledge, learned.